

BRĪVĀ LATVIJA

ISSN 0934-6759

APVIENOTĀ **LONDONAS AVIZE** UN **LATVIJA**

2018. gada 2. – 8. jūnijs

Nr. 20 (1534)

Lasiet tīmeklī
www.brivalatvija.lv

Pār Ņevu skan latviešu tautasdziesmas

*Krievijas latviešu diasporas konference un
KLK valdes sēde Sanktpēterburgā*

LAUMA VLASOVA,
Krievijas Latviešu kongresa priekšsēde

17. un 18. maijā Sanktpēterburgā notika Krievijas latviešu konference “Krievijā dzīvojošo latviešu ieguldījums Latvijas neatkarības proklamēšanā”, kas bija veltīta Latvijas Simtgadei un uz kuŗu bija sabraukuši pārstāvji no pilnīgi visām Krievijas vietām, kur darbojas latviešu biedrības un apvienības. Viesu vidū bija LR vēstnieks Krievijā Māris Riekstiņš, īpašo uzdevumu vēstnieks diasporas jautājumos Atis Sjanītis, Latvijas valsts Simtgades biroja Reģionālā un nevalsts projektu vadītāja Jolante Borīte un PBLA Rīgas biroja vadītājs Jānis Andersons.

Ļoti interesantie referāti vēlreiz ļāva izstaigāt latviešu dzīves ceļus Krievijā no 19. gs. vidus līdz mūsu dienām, izgaismojot tās pēdas, ko viņi atstājuši vēsturē, kultūrā, mūzikā un mākslā, kā sekmējuši virzību uz Latvijas neatkarību. Par

atsevišķām temām runāja Toms Ķikuts no Latvijas Nacionālā vēstures muzeja, Elīna Grigore-Bāra no Latvijas Universitātes, vēstnieks Māris Riekstiņš, Svetlana Rižakova no Krievijas Zinātņu akadēmijas, Tatjana Želukina no Tretjakova galerijas Maskavā, kā arī pašu latviešu pārstāvji no Pēterburgas un Smoļenskas, kuŗi bija veikuši pētījumus par latviešu teātriem Krievijā, kā arī par komponistu un mūzikantu devumu abu valstu kultūrā. Neapšaubāmi interesantā un izzinošā diena beidzās ar īpašo viesu – Saldus novada Druvas senioru deju kopas un akordeonistu koncertu pils estrādē. Pusdienas pārtraukumā bija iespēja iepazīties ar stikla mākslinieces Andas Munkevicās mūsdienu stikla skulptūru izstādi “Nospiedumi”. Sarīkojums notika senā krievu aristokrata Jelagina īpašu-

ma daļā, ļoti skaista parka vidū.

Nākamā diena bija daļēji Krievijas Latviešu kongresa darba diena, jo Pēterburgas Ģenerātkonsulāta telpās dienas pirmajā pusē notika KLK valdes sēde, kas šoreiz bija veltīta biedrību 25 gadu darba analīzei, kā arī, lai apmainītos domām par latviešu sabiedrības nākotni Krievijā. Visi runātāji ar nožēlu atzina, ka sākuma eiforija un lielās cerības uz saiti ar Latviju nav realizējušās, runāja par to, ka ierēdņi Latvijā bieži vien nerēķinās ar īpašajiem apstākļiem Krievijā, par to, ka daudzkārt ir neiespējami pielietot Latvijas likumus, kas skar diasporu attiecībā uz latviešiem Krievijā, līdz ar to radušās nepārvaramas grūtības jautājumos, kas skar latvisko izglītību, dubultpilsonību, projektu izmantošanu u. c. Tika uzrakstīta un kopīgi parakstīta vēstule Latvijas

valdībai, ko nodevām īpašo uzdevumu vēstniekam Atim Sjanītim.

Attiecībā uz latviešu organizētās sabiedrības nākotni, mans skatījums izrādījās vairāk pesimistisks, jo pēc diskusijām nonācām pie daudz optimistiskāka varianta: “Būsim līdz pēdējam latvietim!”

Pēcpusdienā Ģenerātkonsulāta dārzā notika Karoga svētki – Simtgades karogs uz Pēterburgu bija atceļojis no Francijas. Visi kopā nodziedājām himnu un ierakstījām vēlējumus mūsu Latvijai Karoga grāmatā.

Divu dienu darba cēliens beidzās ar nakts braucienu kuģīti pa Ņevas upi, priecājāmies par skaistajiem skatiem un baudījām tiltu pacelšanu, kas ir neaizmirstams skats īpaši tagad, kad ir sākusies baltās nakts. Pāri upei skanēja mūsu skaistās tautasdziesmas...

Latviešu kori dzied Orsē mūzejā

Koncertā Parīzes Orsē mūzejā: Parīzes latviešu koris “Latve”, vokālā grupa “Ugunis”, Luksemburgas koris “Meluzīna” un Strasbūras ģimeņu koris “Trejzemīte”

Briselē gaida
Latvijas
politiķus
2. lpp.

Franka
Gordona un
Sallijas
Benfeldes
komentāri
5. lpp.

Jaunas
grāmatas
6. lpp.

Izrāde priekam
un atcerēm
8. lpp.

Kā saglabāt
latviešu
valodu?
9. lpp.

Rīgā
Eiropas
lielākais
amatieru
hokeja
turnīrs
12. lpp.

9 1770934 167501 8 20

ELĪNA PINTO, Eiropas Latviešu apvienības vicepriekšsēde

Latvijai jāveido “mobilitātes alianse” emigrācijas risināšanai Eiropas mērogā

“Ar savām problēmām mums jātiek galā pašu mājās,” nesen sacīja kāds politiķis, kampaņas gaitās pie Luksemburgas latviešiem jautāts par stratēģiju Latvijas interešu aizstāvēšanai Eiropas Savienības limenī. Jau gandrīz piecdesmit gadus esam Eiropas Savienības dalībvalsts, kas ar dalību Šengenas zonā, eirozonā un citās iniciatīvās apliecinājusi savu piederību tās kodolam. Diemžēl joprojām Eiropas Savienību nepietiekami izmantojam kā satvaru savu stratēģisko interešu virzīšanai. Varbūt iesīkstējušu padomisku aizspriedumu dēļ, varbūt vietējas demagoģijas nolūkos politiķi “Briselē” bieži uztver vai ataino kā ļaunu pamāti, no kuņas slēpt savas blēņas, izdikt kabatas naudu vai reizēm iešņākt acīs par “neko-
 rektiem faktiem”. Šādi var palikt neizmantotas plašāka mēroga un starptautisku tendenču uzjundītās iespējas tādu Latvijas izaicinājumu risināšanai, kas sniedzas pāri mūsu robežām.

Viens no šādiem izaicinājumiem ir emigrācija jeb, Eiropas žargonā runājot, darbaspēka mobilitāte. Tā ir radījusi seismiskas sekas Latvijas darbaspēka un demografijas, ekonomiskās attīstības, sociālās drošības sistēmas dzīvotspējai. Ar 17% iedzīvotāju skaita kritumu kopš 2004. gada, kad dalība Eiropas Savienībā atvēra Latvijas robežas ārpusvērstā virzienā, Latvijā šobrīd tiek izspēlēts depopulācijas “perfektās vētras” scenārijs. Kļūst arvien grūtāk izlikties, ka emigrācija būtu triviāla islaicīga parādība vai tikai atsevišķu labas dzīves meklētāju nodevīgā izvēle. Mums seko arī pasaule – uz to norāda nesenās publikācijas starptautiskajos izdevumos *Politico*, *Financial Times* un *Deutsche Welle*. Šis

publikācijas Latvijā izraisījušas iebildes par krāsu sabiezināšanu vai pat “informācijas kaķu”. Demografijas un migrācijas izaicinājumi tiešām pastāv arī citviet. Bet tas nevar kalpot kā attaisnojums kūttram remigrācijas jomā – tieši otrādi, tas rada pamatu kopīgai starptautiskai rīcībai, lai palīdzētu novērst emigrācijas cēloņus. Ārkārtas situācijas prasa arī ārkārtas risinājumus.

Pēc ilgas minstināšanās iekustamies vietējā mērogā – ekonomikas atkopšanās un darbaspēka trūkuma spiediens liek veidoties jaunām uzņēmēju iniciatīvām ar remigrācijas motīvu, paplašinās atbalsts remigrējušo bērnu iekļaušanai Latvijas skolās, informācijas robus pašvaldību limenī šovasar aizpilda reģionāli koordinatori, topošajā Diasporas likumā remigrācija nosaukta starptautiskā un pašvaldību limenī īstenojamiem politikas uzdevumiem. Lai arī lēnām, bet sāk veidoties izpratne, ka remigrācija nav visīpašu privilēģiju piešķiršana “pārbēdzējiem”, bet gan pieejas maiņa, lai dotu pienesumu kopējā labklājības līmeņa celšanai visiem Latvijā dzīvojošajiem. Nākamais solis būtu skaidra mobilitātes politika, kas aizstātu pēkšņus pilotprojektus un zibakcijas, bet loģiski savilktu kopā uzņēmēju iniciatīvas, skolu un augstskolu iespējas, pašvaldību plānošanas darbu un valsts prioritātes. Tomēr arī tad bez attiecīgi kalibrēta Eiropas mēroga plāna vietējā čubināšanās vien var izrādīties kā zelta zobu likšana starptautiskas politikas trūkumu radītajos robos. Mobilitātes sekas Latvijā nav “vietēja problēma”, kas jāslēpj “pašu mājās”. Tā ir visai Eiropai nozīmīga realitāte,

kas skar virkni citu valstu, pamatā Eiropas dienvidos un ziemeļaustrumos.

Šābrīža situācijā no darbaspēka mobilitātes zaudē tādas valstis kā Latvija, Polija vai Rumānija, kas ir ieguldījušas izglītībā, veselības aprūpē un infrastruktūrā saviem cilvēkiem, kuri, dodoties strādāt tādās valstīs kā Vācija vai Zviedrija, turpmāk iegulda šo valstu ekonomikas attīstībā un sociālās drošības sistēmās. Savukārt bez šiem ieguldījumiem emigrācijas valstis nespēj kāpi-

kas nespēj dot cilvēkdrošības sajūtu, tiek apšaubīta un rada labvēlīgu augsni populismam un radikālismam.

Līdz ar to Eiropā šobrīd vienlaikus ir saasinājies spiediens no “mobilitātes” ēnas pusē esošajām valstīm, kā arī kopumā ir atvēries “iespēju logs” radošākai pieejai vecajām politikām. Pašlaik Briselē un citās galvaspilsētās notiek Eiropas fināncējuma fundamentāla pārplānošana nākamajiem septiņiem gadiem. Tas ietver arī jaunu loģiku – un, izskatās, arī

Eiropā jau ir daži aizmetņi šādai pieejai. Piemēram, Luksemburgā 48% no nodokļu maksātājiem ir ārvalstnieki (lielākoties pārrobežu nodarbinātie no Francijas, Beļģijas un Vācijas). Tā savstarpējas vienošanās ceļā noteiktā apmērā kompensē kaimiņvalstīm no šiem cilvēkiem negūtos ieguldījumus ekonomikā un sociālās drošības sistēmā. Lielbritānijā, savukārt, ir izstrādāts Labās prakses kodekss veselības aprūpes darbinieku starptautiskai rekrutēšanai. Tas liedz aktīvi rekrutēt mediķus no attīstības valstīm, lai nekaitētu šo valstu veselības aprūpes sistēmu attīstībai un ilgtspējai. Arī liels skaits Latvijas mediķu – gan ārstu, gan māsu – strādā Lielbritānijā, Zviedrijā vai Vācijā, kamēr Latvija saskaras ar arvien akūtāku mediķu trūkumu un noslodzi. Lielbritānijas princips respektēt mediķu izcelsmes (izglītošanās) valsts veselības aprūpes sistēmas vajadzības būtu piemērojams ne tikai attīstības valstīs, bet arī tepat Eiropā. Tas nedrīkst ierobežot mediķu vai citu profesiju pārstāvju individuālo brīvību lemt, kurā valstī veidot savu dzīvi un profesionālo darbību – bet varētu būt elements starptautisku kompensējoša mehānisma izveidē.

Eiropas Komisija 2. maijā sniedza priekšlikumu par Eiropas nākamo daudzgadu finanšu satvaru. Tas arī ir pavēris plašāku skatu uz kohēziju, jo piedāvā šajā politikā ietvert likuma varas un sociālos kritērijus. Tas šobrīd raisa karstas diskusijas starptautiskajās valstīs, tostarp kaimiņvalstīs, tostarp Ungārijā, ko Eiropas Komisija kritizējusi par varas dališanas principu drupināšanu. Veidojot alianses cīņiem par Eiropas fināncējumu, Latvija, izskatās, nosliecas pret šādu kohēzijas loģikas paplašināšanu, tā demonstrējot solidaritāti ar Poliju, kas noderētu cīņā par lauksaimniecības atbalsta maksājumu izlīdzināšanu “jaunajām” dalībvalstīm. Tomēr Latvijas ilgtermiņa interese šobrīd būtu skaidri apliecināt savu piederību Eiropas kodolam arī tiesiskuma un sociālo vērtību ziņā un tā vietā, lai pieslietos autoritārisma aliansei, veidot mobilitātes aliansi ar tām dalībvalstīm, kas saskaras ar emigrācijas izaicinājumiem. Latvija var rosināt Eiropas mēroga “cilvēkresursu kohēzijas” politiku, kas ļautu mūsu emigrācijas vāti ne tikai pūtināt zem mājražotiem pārsējiem, bet gan aktīvas iniciatīvas ceļā kopā ar citiem partneriem cēloniski sadziedēt Eiropas mēroga.

* Eiropas Latviešu apvienība un Latviešu biedrība Beļģijā 6. jūnijā Briselē rīko politisko partiju debates par Eiropas Savienības un diasporas politikas jautājumiem. Debates piedalīties aicināti visu Latvijas politisko partiju pārstāvji. Sīkāka informācija, rakstot uz ela@latviesi.com.

*Diemžēl joprojām Eiropas Savienību nepietiekami izmantojam kā satvaru savu stratēģisko interešu virzīšanai. Varbūt iesīkstējušu padomisku aizspriedumu dēļ, varbūt vietējas demagoģijas nolūkos politiķi “Briselē” bieži uztver vai ataino kā ļaunu pamāti, no kuņas slēpt savas blēņas, izdikt kabatas naudu vai reizēm iešņākt acīs par “neko-
 rektiem faktiem”.*

nāt labklājības un sociālās drošības celšanās tempu, kas ļautu mazināt ekonomiski motivētu izbraukšanu vai to pat pavērst atpakaļ. Plaša starptautiskā un imigrācijas valstīm rūk pārāk lēni. Tas bremzē arī Eiropas kopējās izaugsmes tempu un noturīgumu – bet tas šobrīd ir kritiski svarīgi Eiropas Savienības konkurētspējai pasaulē un sabiedriskajai legitimitātei mājās. Eiropa,

mazāku fināncējumu – kohēzijas politikai, kas līdz šim ir devusi būtisku pienesumu Latvijai. Jo mazāk naudas, jo svarīgāk panākt, ka tā tiek dalīta pēc kritērijiem, kas ir mums kritiski svarīgi. Tāpēc šis ir brīdis, kad Latvijai ir pragmatisks pamats un reta iespēja skaidri parādīt liderību, rosinot Eiropas mēroga cilvēkresursu kohēzijas politiku, kas ietver arī mobilitātes kritēriju.

Līdzšinējā ES kohēzijas politika un tās fināncēšana ir balstīta uz pārliecību, ka Eiropas kopējās interesēs ir līdzsvarota un noturīga ekonomiskā, sociālā un teritoriālā attīstība Eiropā, nepieļaujot attīstības līmeņa krasas atšķirības un reģionu atpalicību. Eiropas Savienība savulaik veidojās pamatā ekonomiskai sadarbībai, bet šodien jau ir skaidrs, ka ekonomikas attīstība nav atraujama no cilvēkfaktoriem, tostarp migrācijas. Eiropas kopīgās politikas attiecībā uz cilvēkdrošību paplašinās. Tiek likti pamati Eiropas mēroga sociālajai politikai. Francijas prezidents Makrons savas un citu “imigrācijas valstu” interesēs iestājies par darbaspēka konkurētspējas izlīdzināšanu, ierobežojot “sociālo dempingu” pārrobežu nodarbinātībā. Latvijai ir tikpat nozīmīgi šo konkurētspēju izlīdzināt no otras puses – saturiski paplašināt kohēzijas principu, tajā ietverot arī cilvēkresursus jeb Eiropas mobilitātes radīto konkurētspējas kritumu “emigrācijas valstīs”. Tam vajadzētu būt vienam no skaidri noteiktiem elementiem, pēc kā vērtē kvalificēšanos Eiropas Savienības fondu atbalstam, un jāliek pamats mehānismam emigrācijas jeb mobilitātes saldo kompensēšanai.

Latvija Eiropas Savienībā un diasporas loma šodien: šādi būs galvenie temati, par kuriem **Briselē š. g. 6. jūnijā plkst. 18** diskutēs Latvijas partiju vadošie pārstāvji, gatavojoties Saeimas vēlēšanām. Šī būs unikāla iespēja tikties un pašiem uzdot jautājumus Latvijas politiķiem par mūsu kopējo nākotni.

Savu dalību ir apstiprinājuši:

1. Pēteris Vinķelis (Attīstībai/Par!)
2. Jānis Bordāns (JKP)
3. Māris Graudiņš (Progresīvie)
4. Atis Zakatistovs (KPV-LV)
5. Igors Pimenovs (Saskaņa)
6. Edgars Iksens (JV)
7. Richards Kols (NA)

Debates vadīs Toms Feifs.

Diskusiju rīko Latviešu biedrība Beļģijā ar Eiropas Latviešu apvienības atbalstu. Savu dalību lūdzam reģistrēt **Eventbrite** saitē **lidz 5. jūnija darbadienas beigām**.

www.eventbrite.com

Diskusijai varēs sekot arī tiešsaistē **Facebook** Latviešu biedrības Beļģijā profilā.

LAIKU UN VIETU MIJĀS

FRANKS GORDONS

Putins Pēterburgā nespēja konkurēt ar Davosu VĒROJUMI UN PĀRDOMAS

No 24. līdz 26. maijam Pēterburgā notika PSEF – Pēterburgas starptautiskā ekonomiskā foruma – kārtējā konference. 1500 dalībnieki no 70 valstīm. Rikotājs – “nācijas līderis”, prezidents Putins, kurš konferences laikā rezidēja, kā imperators, greznajā t.s. Konstantina pilī.

Šis monumentālais pasākums – PSEF saiets – pašreizējās Rietumu un Krievijas pretstāves ietvaros ir iecerēts kā pretsvars Davosai.

Kā zināms, šajā Šveices ziemas kūrortpilsētā kopš 1971. gada tiek rīkots ikgadējais WEF – *World Economic Forum*, pasaules ekonomiskais forums. Davosas saietos piedalās burtiski visa globālā politiskā, finansiālā un ekonomiskā elite – valstsvīri, baņ-

ķieri, analītiķi, izcilo domnīcu “gudrās galvas, un “nebūt Davosā” ir šausmīgs pazemojums jebkuŗam, kuŗš šķiet sev izcils un jūtas atstumts.

Kārtējais Davosas forums notika š. g. 25. un 26. janvārī, un, neraugoties uz veselu aktuālo notikumu lērumu tajās dienās, Davosa bija pasaules plašsaziņas līdzekļu fokusā, galvenais jaunums. Pats vārds “Davosa” sen kļuvis sinonīms jēdzienam “pasaules vareno saiets”.

Nē, arī šogad Pēterburgas forums ne tuvu nesasniedza Davosas statusu un prestižu.

Saieta viesu vidū izcēlās Francijas prezidents Emanuels Makrons. Vladimirs Putins ar viņu sarunājas ļoti ilgi, pārkāpjot savu “grafiku”. Un kaut gan Elizejas

pils saimnieks uzrunāja saietā namatēvu kā “dārgo Vladimiru”, viņš neatstāja nekādu šaubu par to, ka Francija nelokāmi atbalsta pret Krieviju vērstās sankcijas, kuŗas vadošās rietumvalstis nolēma ieviest 2014. gadā, reaģējot uz Krimas aneksiju un Maskavas izrīcībām Ukrainas austrumos.

Konferencē piedalījās Ķīnas “priekšsēža” (prezidenta) vietnieks, bet no ASV ieradās tikai Savienoto Valstu vēstnieks Maskavā Džons Hantsmans. Tātad – negatīvs signāls no Vašingtonas.

Līdzās Emanuelam Makronam Putins veltīja īpašu uzmanību Japānas prezidentam Sindzo Abem, jo Krievija ir ārkārtīgi ieinteresēta izdevīgos saimnieciskos sakaros ar “Uzlecošās saules zemi”.

Plašā sarunā ar pasaules plašsaziņas līdzekļu pārstāvjiem Putins, var teikt, žēlojās: “Nemaz nerunājot par to, ka NATO pievirzījusies mūsu robežām, mums radušās aizdomas, ka rīt Ukrainu arī tajā iekļaus un tur vēl uzstādīs kaut kādas raķetes un pretgaisa aizsardzības sistēmas. Nu ir taču kaut kādas robežas, saprotiet, “sarkano līniju” nedrīkst pāriet. Respektējiet taču arī mūsu intereses.”

Manuprāt, pelna ievēribu kāds ārkārtīgi nikns raksts, kas parādījies “pareizticīgo staļinistu” portālā *zavtra.ru*: kāds Viktors Baraņecs sašutis par to, ka Pēterburgas forumā Krievijas valdības ministri Siluanovs, Nabiullina, Oreškins un Kudrins kāri dzēruši no Starptautiskā Valūtas fonda

vadītājas Kristinas Lagārdas mutes viņas padomus un ieteikumus. Sak, apstākļos, kad “kollektīvie Rietumi” nemitīgi uzbrūk Krievijai, “mūsu redzamākie ministri zemojas šo pašu Rietumu priekšā”.

Viktors Baraņecs secina: “Pēterburgas ekonomiskais forums pilnīgi skaidri parādīja, ka mūsu liberālā ierēdniecība (!) Rietumu priekšā stāv uz ceļiem – “dodiet mums kaut vai bulciņu, draudzēsimies, mēs piekritīsim jebkuŗiem noteikumiem, lai tik jums izpatiktu” (...) Pēterburgas ekonomiskais forums vēlreiz atsedza mums ekonomiskās elites nekrievisko (!) ģīmi.”

Kā mēdz teikt marksisti, mums ir darišana ar “antagonistiskām pretrunām” mūsdienu Krievijā.

SALLIJA BENFELDE

Latvija un Krievijas propaganda

Dažas vienkāršas lietas, manuprāt, ir labi redzamas katram, kuŗš kaut reizi, kaut nejausi ir skatījis kādu no Krievijas televīzijas kanāliem. Latvijā cilvēku, kuŗi šos TV kanālus skatās katru dienu, ir daudz, un tie nav tikai krievu valodā runājošie iedzīvotāji.

Nostāja par “vienīgo, patieso un pareizo” valsti pasaulē – Krieviju – bieži jūtama pat detektīvseriālos, bet dažādos dokumentālos stāstos par zinātni un vēsturi vai diskusijās šī attieksme pret pasauli ir neizbēgama un tiek lepni afišēta. Tāpat jau sen nav noslēpums, ka šis faktu un melu kokteilis pamazām un nemanāmi ietekmē gan skatītāju uzskatus, gan nostāju ļoti daudzos jautājumos. Piemēram, pēc Skripaļu indēšanas Lielbritānijā sociālajos tīklos varēja lasīt arī daža laba diasporas latvieša “svēto pārliecību”, ka briti paši indējuši, paši visu izdomājuši, lai varētu apsūdzēt Krieviju. Skatīties Krievijas TV kanālus ir vienkārši un lēti gan Eiropā, gan Amerikā, jo Krievija to var finansiāli atļauties. Un, pat ja tas valstij maksā dārgi, propaganda ir pirmajā vietā, cilvēki pēc tam.

Kā Latviju pasargāt no Krievijas propagandas? Pārtraukt visu Krievijas TV retranslāciju Latvijā? Juridiski tas nav vienkārši, jo ir kanāli, kuŗi oficiāli ir “iekārtojusi” kādā no Eiropas Savienības dalībvalstīm un bez Eiropas Komisijas atļaujas tas nav izdarāms. Ir izskanējuši visdažādākie priekšlikumi – piemēram, ja kādu kanālu ir aizliegusi Lietuva vai Igaunija, tad Latvija varētu izmantot šo valstu jau savāktos pierādījumus par naida runu, dezinformāciju un meliem,

lai kanālu slēgtu arī Latvijā. Tiesa, saturu var aši pārcelt uz citu kanālu vai arī mainīt kanāla nosaukumu, tādēļ vienkārši tas nebūs šā vai tā. Un, protams, saistībā ar ciniņu pret Krievijas propagandu jau ir izskanējis Nacionālās Elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes (NEPLP) ierosinājums likumā par elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem ierakstīt, ka ziņas jābūt tikai faktiem un neitrālai nostājai. To, ka ziņas jau pēc definīcijas ir vēstījums, kuŗam jāatbild uz jautājumiem: Kas? Kur? Kad? un ka arī ziņas var tautāt pēc dažādu pušu viedokļiem, padome acīmredzot nolēmusi nepamanīt, tāpat kā to, ka šādi likuma papildinājumi varētu novest pie tā, ka komentāri un viedokļi vairs nebūtu iespējami. Turklāt padome atsaucas uz britu likumiem šajos jautājumos, sakot, ka ar Lielbritāniju demokrātijas jomā taču viss ir kārtībā. Tiesa gan, gribētos atgādināt par bērniem, kuŗiem karstu gludekli dot rokās nav prātīgi, un Latvijas politiķi bieži atgādina tādus izlaistus bērnus, kuŗiem savas vēlmes ir pirmajā vietā, bet par sekām valstij un sabiedrībai kopumā viņi nedomā. Arī Latvijas sabiedrība bieži vien izturas kā niķīgs bērns, pieprasa detektīvseriālus un dažādas izklaides un to neinteresē tas, ko Krievijas TV kanāli viņiem viltīgi “iebaro” papildus izklaidei. Savukārt tie, kuŗi joprojām skumst pēc PSRS, šos kanālus uzskata par vienīgās patiesības paudējiem un tajos redzamās politiskās diskusijas uztver kā savas pārliecības stiprinātājus.

NEPLP nostāja gan nepārsteidz, jo būtu taču gandrīz neticami, ja netiktu izmantota iespēja ierobežot elektronisko mediju

brīvību. Turklāt, redzot, cik ļoti NEPLP “mīl” sabiedriskos medijus, ir skaidrs, ka tā neliksies mierā un centīsies no sirds, lai taču beidzot iemācītu vismaz sabiedriskos mediju žurnālistus padēvēģi uzklausīt varas pārstāvju teikto.

Jebkurā gadījumā priekšlikumi un ieteikumi vēl būs, tikt vaļā no Krievijas TV nav un nebūs vienkārši, it sevišķi tādēļ, ka internets un mūsdienu tehnoloģijas ļauj iegūt informāciju visdažādākajos veidos.

Tomēr ir kāds jautājums, uz kuŗu grūti atrast atbildi – proti, kāpēc uzņēmums *Lattelecom*, kuŗā 51 procents pieder Latvijas valstij, kuŗa mēģina cīnīties pret Krievijas propagandas ietekmi, Krievijas TV kanālus piedāvā t.s. pamata paketē? Domāju, ka nav noslēpums, ka Krievijas TV savus kanālus par daudz lētāku naudu piedāvā tad, ja tiem ir nodrošināta t.s. simtprocentīga auditorijas pieeja. Citiem vārdiem sakot, tas nozīmē, ka, iekļaujot tos pamata paketē, kas ir lētāka, arī maksa par retranslāciju ir mazāka, bet auditorija ir lielāka. Ja šie TV kanāli tiks iekļauti citās paketēs, cena būs augsta gan *Lattelecom*, gan skatītājiem, un tos izvēlēšies daudz mazāk cilvēku. *Lattelecom* peļņa neapšaubāmi kritīsies. Protams, skaitļi publiski nav pieejami, jo tas ir uzņēmuma komercnoslēpums, bet Nacionālās drošības padomei un Saeimas Nacionālās drošības komisijai šiem datiem ir jābūt pieejamiem. Manuprāt, jautājums ir vienkāršs – ja valsts cīnās pret Krievijas propagandu, kāpēc tā nevar kompensēt uzņēmuma zaudējumus un kāpēc nevar paaugstināt maksu par Krievijas TV kanāliem to skatītājiem? Ja jau cilvēki nespēj

dzīvot bez Krievijas TV, lai maksā! Ir divaini, ka valsts cīnās pret naidīgu propagandu, bet tajā pašā laikā nav gatava par to maksāt. Pašlaik izskatās, ka tas, ko var panākt, iespējams, būs mediju brīvības ierobežošana, kas savukārt Krievijas propagandas ietekmi varbūt arī samazinās, bet samazinās arī mūsu pašu jau tā ierobežoto demokrātiju.

Par to, ka mūsu valstī joprojām Latvijas TV kanālu pieejamība ierobežā ir tikai daļēja, ka, piemēram, Igaunijā ir sabiedriskā medija TV kanāls, kas domāts krievvalodīgajai auditorijai, bet Lietuvā strādā kanāls, kas domāts

diasporai, laikam nu jau vairs pat nav vērts atgādināt. Tāpat kā par to, ka minēto kaimiņvalsts kanālu nepieciešamība netiek vērtēta tikai reitingos un naudā, kā pie mums elektroniskos plašsaziņas līdzekļus cenšas vērtēt NEPLP.

Jebkurā gadījumā – runājot futbola līdzībās, bumba ir Latvijas valsts jeb Saeimas laukuma pusē un to nevajadzētu pazaudēt. Jo likuma par elektroniskajiem plašsaziņas līdzekļiem grozījumi un papildinājumi var nezaudēt demokrātisku pieeju un vienlaikus atrast veidus, kā ierobežot Krievijas propagandas ietekmi uz cilvēku prātiem.

ILZE GAROZA

Latvijā beidzot iestājies vasara ne tikai kalendārā, bet ļoti vasarīgs noskaņojums jūtas arī ekonomikā, kas jau piecus gadus piedzīvo stabili ekonomisko izaugsmi, kas rezultējas arvien lielākā ekonomiskā aktivitātē un pieprasījumā pēc kvalificēta darbaspēka. “Ja kādreiz esi domājis par pārcelšanos uz Latviju, tad šis ir ļoti labs laiks,” norāda darba un remigrācijas portāla *YourMove.lv* dibinātājs **Jānis Kreilis**.

Bezdarba līmenis 2018. gada pavasarī ir nokritis līdz 6,7% un tuvojas vēsturiski zemākajam līmenim. Savukārt Latvijas darba devēju organizāciju apkopotie dati liecina, ka 70% Latvijas uzņēmumu trūkst darbinieku.

Lai motivētu Latvijas uzņēmumus spert konkrētus soļus ārvalstīs dzīvojošā Latvijas izcelsmes darbaspēka iesaistē, pagājušajā nedēļā mobilo sakaru operators “Tele2” izsludināja akciju “Latvija strādā”. Šīs kampaņas mērķis ir veicināt vismaz 1000 emigrējušo latviešu atgriešanos Latvijā un iekļaušanos Latvijas darba tirgū. Saskaņā ar “Tele2” veiktās aptaujas datiem, 76 Latvijas uzņēmumi būtu gatavi piesaistīt kā darbiniekus ārvalstīs dzīvojošos Latvijas valstspiederīgos, bet tikai 28% līdz šim ir padomājuši par ārzemēs dzīvojošajiem tautiešiem kā primāro segmentu. Nule uzsāktās kustības ietvaros jau vairāki desmiti Latvijas uzņēmumu pauduši apņemšanos pie-

saistīt un “pārvest mājās” vismaz vienu ārzemēs strādājošo Latvijas valstspiederīgo.

Latvijas Universitātes (LU) profesors un migrācijas pētnieks Michails Hazans, atsaucoties uz LU veiktu pētījumu, skaidro, ka ap 60% remigrantu darba meklēšanu uzsākuši, vēl atrodoties ārzemēs, bet tikai 20% izdevies to paveikt no attāluma. Vislielākajam ipatsvaram, proti, 37% remigrantu darbu Latvijā izdevies atrast ar radu, draugu vai paziņu palīdzību. 32% darbu Latvijā atraduši, atsaucoties uz sludinājumu, savukārt – 10%, ieviejojot sludinā-

jumu vai CV kādā no interneta portāliem vai sūtot to darba devējam.

Šādu uz ārvalstīs dzīvojošajiem latviešu profesionāliem specializētu darba portālu *YourMove.lv* ir izveidojuši Jānis Kreilis un Reinis Znotiņš. Tā mērķis ir palīdzēt savienot profesionāļus ar pasaules pieredzi, kuri apsver iespēju atgriezties vai pārcelties uz Latviju, ar mūsdienīgiem un maksātspējīgiem uzņēmumiem Latvijā. Šobrīd portālā ir reģistrējušies vairāk nekā 100 uzņēmumi, un pirmajos darbības mēnešos tas ir palīdzējis jau

Reinis Znotiņš, piedaloties ALA 67. kongresa darba diskusijā, teica: “Mēs apvienojam darītājus, nevis čīkstētājus, stāstām par pozitīvo pieredzi, un tādas ir daudz. Mūsu portālā ir vairāk nekā 3000 sekotāju, cilvēku, kas saprot, ka ir daļa no Latvijas.”

Jānis Kreilis

vairākiem darba devējiem at-
rast meklētos darbiniekus, bet
darba meklētājiem – konkurēt-
spējīgi apmaksātu darbu Latvijā.
“Mēs gribam pavērt iespējas tiem,
kas vēlas atgriezties, atrast labi
apmaksātu darbu Latvijā un at-
vest uz Latviju ārvalstīs gūto pieredzi un zināšanas,” uzsver J. Kreilis.
“Nav tā, ka cilvēki tikai dodas prom. Mēs redzam, ka tie arī atgriežas. Un atgriežas arvien lielākā skaitā, atvedot jaunus zināšanas, prasmes un kontaktus pasaulē, kas savukārt veicinās tālāku Latvijas ekonomisko izaugsmi,” piebilst J. Kreilis.

J. Kreiļa vadībā pirms pusotra

gada Latvijā aizsākās arī kustība “Ar pasaules pieredzi Latvijā”, kas katra mēneša pēdējā otrdienā Austrālijas latvieša Krišjaņa Putniņa izveidotajā restorānā “Trompete” pulcē remigrējušos jaunos profesionāļus, kuri tic Latvijas izaugsmei un piedāvātajām iespējām. “Pats no savas personīgās pieredzes varu uzskaitīt virkni iemeslu, kādēļ atgriezties Latvijā. Vēlos, lai šīs iespējas saredz arī citi,” piebilst J. Kreilis, kuŗš pēc deviņu gadu prombūtnes 2016. gadā atgriezās Latvijā.

Plašāk par iemesliem, kādēļ J. Kreiļa ieskatā vērts pārcelties uz Latviju, lasīt: www.yourmove.lv

GUNDEGA SAULĪTE

Izrāde šodienas priekam un pagātnes atcerēm

Vispirms – daži fakti, kas jāzina. Režisors dramaturgs, teātra teorētiķis, aktieru meistariņas pedagogs, tulkotājs, sabiedrisks darbinieks **Pēteris Pētersons** dzimis 1923. gada 24. maijā drāmatikā Jūlija Pētersona ģimenē. Daudzpusīga, bezgala talantīga un rosīga kultūras personība. 1998. gada 10. oktobrī abi ar sievu Eleonoru gāja bojā autokatastrofā.

1961. gadā Pētersons saraksta lugu “Man 30 gadu”, ko nākamajā – 1962. gadā iestudē toreizējais Drāmas (tagad Nacionālais) teātris, režisors ir Alfrēds Jaunušans. Galvenajā Rozes lomā – Velta Līne, tieši viņai, aktrisei slavas un pielūgsmes zenītā, autors veltījis šo saistītā valodā rakstītu lugu.

Šogad 24. maijā, tieši Pētera Pētersona 95. dzimšanas dienā, Nacionālajā teātri notika lugas “Man 30 gadu” jauniestudējuma pirmizrāde. Iestudējuma režisore Ināra Slucka apliecinā, ka darbs veltīts suģestējošai personībai, ar kuŗu viņa pati sastapusies divos Nacionālā teātra iestudējumos. Tas pats par sevi ir cienījams, godpils teātra solis, tomēr šis izrādes nozīme un vērtība neaprobežojas tikai ar cieņas pilnu reveransu pagātnei. Mūsu priekšā ir jaunības enerģijas piestrāvots, dzīves milestību apliecināošs skatuves darbs, kuŗā režisore eleganti saliedējusi kopā daudzas būtiskas sastāvdaļas.

Vispirms, protams, tas ir Pētersona lugas teksts, kas tiek pasniegts ar viegli ironisku attieksmi. Kā gan citādi šodien no skatuves runāt par celtņu brigādes “komunistiskās morāles” principiem, par “kollektīvisma principu” pieminēšanu jaunību sarunās? Ir skaidri redzams, ka izrādes tapšanā izšķirīga bijusi tieši laika distance, kas mūs šķir no lugas sarakstīšanas brīža. Cik daudz kas mainījies sadzīvē un cilvēku attiecībās kopš tā gada, kad luga pirmo reizi uzrunāja skatītājus! Izrādes programmas grāmatīnā lasām, ka lugas pirmizrādes gadā, piemēram, Ņikita Čruščovs nāca klajā ar savu “ģeniālo” paziņojumu, ka kukurūza ir svētība visai cilvēcei; tai pašā gadā, apšūdzot par pretpadomju darbību, apcietināts dzejnieks Knuts Skujenieks, Doma baznīca Rīgā pārvērsta par mūzeja filiāli, kuŗā notiek koncerti. Tas ir arī Karību krīzes gads un... uz Italiiju gadu garā komandējumā dodas dziedonis Jānis Zābers.

Lugas darbība notiek uz rosīgas jauncelsmes fona. Mārtiņa Vilkārša scenogrāfija uzbur būvlaukumu ar kāpnēm, tiltiem, jaunu, bet bezpersonisku māju sienu blokiem, ar celtniem un dažādiem visai primitīviem darbarīkiem. Šai pasaulē, kuŗā kūsa jaunības enerģija, dzīvesprieks un nemitīga kustība, iemaldās galvenā varone Roze, kas savos trīsdesmit gados nolēmusi sākt

“Man 30 gadu”. Darba jaunieši kafejnīcā // Foto: Kristaps Kalns

strādāt sabiedrībai derīgu darbu. Roze ir koša sievietē, skaista un eleganta, un viņa tik ļoti neatbilst priekšstatam par “tilta celtnieci”. Jaunajā iestudējumā Rozes lomā ir Dīta Lūriņa, un viņa pārliecinoši atklāj ne vien ārējo pievilcību un vitālītāti, bet arī varones ilgas pēc dziļam jūtam un pēc brīvības un patiesības attiecībām. Kad izrādes beigu skatā Roze dodas prom, aktrises stāvs iestājas apgaismotā fonā, un uz brīdi pat šķiet – vai viņa maz īstenībā te bijusi? Varbūt tas bijis tikai šķitums, lai pārbaudītu atklāj ne vien ārējo pievilcību un vitālītāti, bet arī varones ilgas pēc dziļam jūtam un pēc brīvības un patiesības attiecībām. Kad izrādes beigu skatā Roze dodas prom, aktrises stāvs iestājas apgaismotā fonā, un uz brīdi pat šķiet – vai viņa maz īstenībā te bijusi? Varbūt tas bijis tikai šķitums, lai pārbaudītu

Otrs būtisks izrādes komponents ir mūzika. Pirms priekšskara vē-

šanās cauri zālei nāk mūziķu grupa: pieci vīri melnā un Maestro Raimonds Pauls baltā uzvalkā. Viņi ieņem savas vietas, bet skatuves priekšplānā pie melnā flīģeļa visu vakaru notikumiem līdz dzīvo un pavadijumu spēlē komponists Raimonds Pauls, kuŗš savulaik šai Pētersona lugā debitējis skatuves mūzikā. Režisore sadarbibā ar mūzikālo vadītāju Juri Vaivodu un komponistu itin mērķtiecīgi darbību pakļāvuši mūzikla prasībām. Šķiet, ka Raimonda Paula 1960. gadu dziesmas, vairākām melodijām dzejnieks Edvīns Raups radījis lugas darbībai atbilstošus tekstus. Dziesmas dzied jaunie “tilta celāji” – jaunākās paaudzes Nacionālā teātra aktieri, vienlaikus izdejojot visai sarežģītu choreografiju (Agnese Vana-

ga, Leonīds Viksne), kuŗā pagājušā gadsimta sešdesmito gadu kustību stilizācija pasniegta visai atjaunīgi. Būtiska nozīme šajā priekšnesumā ir arī kostīmu mākslinieces Keitas spilgtajam veikumam – jauno celtnieku pelēkie darba tērpi kontrastē ar pastēļtoņos darinātajām meiteņu svētku kleitām. Šī atblāzma no sen aizgājušajiem gadiem ir svarīgs pienesums izrādes kopskaņai.

Rozes ierašanās celtnieku brigādē negaidīti iejaucas kādreiz mīļotā Kaspara – Egila Melbārža pārdzīvojums, viņa tiecas savaldzināt komponistu Toru – Gundaru Grasbergu, cilvēciskās attiecības samežģās šķietami neatrisināmā kamolā, taču rezultātā top skaists opuss – Tora klavierkoncerts. Kad tas tiek atskaņots, uz skatuves tiek sasniegts visai sakaitēts kulminācijas moments: atkrīt personiskās peripetijas, pāri visam – mūzikas dziedējošais spēks. Vēl jo vairāk tāpēc, ka šo klavierkoncertu (ir komponējis un) spēlē Raimonds Pauls.

“Man 30 gadu”, atsaucot atmiņā autora gadskārtu, ne mazākā mērā nav stīvs un formāls piemiņas apliecinājums. Mūsu priekam tapusi smalki stilizēta mūzikāla izrāde, kas pauzē dzīvu, ieinteresētu attieksmi pret cilvēku alkām pēc pilnvērtīgas dzīves un laimes, bet skatītājus zālē uzrunā ar šodienas teātra dzīvo elpu.

PASAULES LATVIEŠU EKONOMIKAS
UN INOVĀCIJU FORUMS

2018. gada 28.–29. jūnijs | Valmiera, Latvija

Pasaules latviešu ekonomikas un inovācijas forums (PLEIF) Valmierā 28. – 29. jūnijā

Latvijā šobrīd vērojama nozīmīga ekonomikas izaugsme un uzņēmējdarbības vides attīstība. Augstas pievienotās vērtības produktu attīstība un ražošanas apjomu palielināšanās uzņēmumiem liek apgūt arvien jaunus eksporta tirgus, kā arī veikt nozīmīgas investīcijas eksporta pieprasījuma apmierināšanai.

Līdz šim forumi veiksmīgi noritējuši Rīgā (2013. un 2015. gadā), Melburnā (Austrālijā, 2016) un Čikāgā (ASV, 2017). Šogad 28.–29. jūnijā PLEIF notiks vienā no Latvijas pilsētām ar spēcīgu rūpniecisko un industriālo attīstību – Valmierā.

Piedaloties forumā, ikvienam tā dalībniekam būs iespēja tikties

ar profesionāļiem no dažādām uzņēmējdarbības nozarēm, veidot jaunus biznesa sakarus un attiecības. Īpaši aicinām piedalīties tos, kuŗi saskata Latvijas produktu potenciālu eksportam, kā arī tos, kuŗi vēlas iepazīt Eiropas uzņēmējdarbības vidi.

Plānotās foruma tēmas: “Biznesa vide ASV”, “Biznesa vide Āzijā (sadarbība un eksporta iespējas)”, “Izvēlies Latviju! – vietu biznesa uzsākšanai, attīstīšanai un izaugsmei”, kā arī “Korporatīvā apzinātība, ilgtspējīgs bizness.”

Forumā ekspertus moderēs: Ingrida Kariņa-Bērziņa, Pēteris Blumbergs, Valda Liepiņa, Matīss Kukainis un Ieva Reine.

IZIRĒ labiekārtotu trīsistabu dzīvokli Saulkrastos, Mācītājmuižā, vasaras sezonā. Klusa vieta, skaista apkārtnē. Līdz jūrai 10 minūšu gājieni. Līdz pilsētas centram, kā arī vilciena un autobusa pieturām – 15 minūtes.
Tālrs: **+371 26138854**
E-pasts: **saule.22@inbox.lv**

Brīvā Latvija
reklāmas cenas Latvijā
Cena – 1,15 eiro par cm² ierāmējumā
Atlaides par reklāmas publicēšanas biežumu:

- Atkārtotot vienu un to pašu reklāmu 2 reizes, paredzēta atlaide 10 % apmērā no parastās cenas.
- Atkārtotot vienu un to pašu reklāmu 3 reizes, – 15 % no parastās cenas.
- Atkārtotot vienu un to pašu reklāmu 4 reizes un vairāk, – 20 % no parastās cenas.
- PRIVĀTSLUDINĀJUMIEM: 0,60 eiro par 1 cm² ierāmējumā.
- SĒRU SLUDINĀJUMS: **NB! 60 eiro**

Pasta adrese:
Ģertrūdes iela 27
Rīga, LV - 1011
Tālrunis + 371 67326761
Tālrunis +371 67326784
Darba laiks:
Pirmdien – 9-17
Otrdien – 9-17
Piektdien – 9-13

MATĪSS KUKAINIS
ADVOKĀTS AR TIESĪBĀM
ASV UN LATVIJĀ.

- Mantošana.
- Īpašuma pirkšana un pārdošana.
- Meža apsaimniekošana un pārdošana.

Valņu iela 3, Rīga, LV-1050
matiss@sk-legal.com
+371 28390346

LETA
nacionālā informācijas aģentūra

Marijas iela 2, Rīga, LV – 1502
marketing@leta.lv
+371 – 672 225 09
www.leta.lv

BRĪVĀ LATVIJA

Latvijas reģ. nr. 1144.
Rietumeiropas latviešu laikraksts, iznāk sestdienās, 48 reizes gadā.
Izdevēji: Brīvās Latvijas izdevēju kopa (BLIK)

Redaktore: Līgita Kovtuna
Brīvā Latvija redakcija – Ģertrūdes iela 27, Rīga, LV-1011 (Darba laiks P.O: 9-17, Pk.: 9-13)
Tālrs (redakcijā) +371 67326761, +371 29439423,
Tālrunis: +371 67326784.
e-pasts: redakcija@brivalatvija.lv

Administrācija: Sarmīte Janovskis (admin.)
Lilac Cottage, 18 Lauds Road, Crick Northants.
NN6 7TJ. Tālrs. 01788823438, fakss 01788822441.
Kārto visas sēru un citu sludinājumu maksas; pieņem Rietumu abonementus, izņemot Vācijas un Zviedrijas.
Pārstāvniecība Anglijā: Terēze Bogdanova, tālr.: 07788790952, e-pasts: tereze.bogdanova@inbox.lv

ABONEMENTA MAKSA:
Lielbritānijā: 6 mēnešiem GBP 75; 12 mēnešiem GBP 145. Samaksu ar čeku, PO vai naudā (ierakstītā sūtījumā) sūtīt laikraksta administrācijai (adresi sk. augšā), uz vārdu Brīvā Latvija. Maksājot Liel-britānijā par Latvijas gada abonementu GBP 40

Zviedrijā: 6 mēneši SEK 875; 12 mēneši SEK 1550.
NAUDAS PĀRVEDUMI: LETTERNAS RIKS-FÖRBUND I SVERIGE/BRĪVĀ LATVIJA (Wallingatan 34, 5 tr, S-111 24, Stockholm, Plusgiro 11 47 46 – 1). Paziņojumus, sludinājumus, reklāmu sūtīt uz Rīgas redakciju. Abonentu administrātorē +371 26134315, red. +371 67326761, e-pasts: redakcija@brivalatvija.lv

Naudas pārvedumi Vācijā: 12 mēn. – 155 eiro; 6 mēn. – 85 eiro; BL kods Lettische Gemeinschaft, Salzmannstr. 152, 48159 Münster. Postbank Hamburg, BLZ 200 100 20, kods IBAN: DE94200100200271751204, BIC: PBNKDEFF. Adrese abonēšanas jautājumiem: Nils Ebdens, Lettische Gemeinschaft in Deutschland e. V., Frankfurter Str. 54, D-35440 Linden, tālr. +49 6403 940933, e-pasts: info@lk-v.de

Citās Eiropas zemēs: 6 mēnešiem 85 eiro; 12 mēnešiem 155 eiro. Naudas pārvedumi ar čekiem uz Brīvā Latvija (adrese kā augšā).

ASV un pārējās pasaules valstīs 6 mēnešiem USD 110,-; 12 mēnešiem USD 205,-.

Latvijā: 6 mēnešiem 33 eiro, 12 mēnešiem 55 eiro.

Digitālā avīze – 55 eiro 12 mēnešiem
Latviešu organizāciju un privātie sludinājumi maksā GBP 3.50 (EUR 6) par 10 mm augstu vienslejiņā platumā aizņemtu telpu. Sēru sludinājumi (10,6 cm x 7 cm) GBP 45. Zviedrijā – SEK 600.
Komerciālie sludinājumi €7 (EUR 12) par 1 slejas cm.

Atlaides atkārtotām reklāmām.
Ar autora vārdu, iniciāļiem vai segvārdu parakstītos rakstos izteiktās domas nav katrā ziņā arī redakcijas domas. Par līdzstrādnieku honorāriem nepieciešama iepriekšēja vienošanās. Par publikācijās minēto faktu precizitāti atbild autors.

BRĪVĀ LATVIJA
Latvian Weekly Newspaper
published by the Latvian Publishers Association,
Ģertrūdes iela 27, Rīga, LV-1011, Latvia
Iespēst: SIA EVEKO, Rīga

WWW.ZEMESSARGAM.LV

ienāc un ziedo

ĪSZIŅAS

Latvijā no 24. maija ir būtiskas izmaiņas lauksaimniecības zemes iegādes atbalsta programmā, kuŗu īsteno Attīstības finanču institūcija ALTUM. Kopš 2012. gada ar programmas atbalstu ir iegādājušies jau aptuveni 33 000 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes kopumā par 68 miljoniem eiro.

Rīgā no 23. līdz 27. maijam Vērmanes dārzā notika Baltijā lielākais alus festivāls *Latviabeerfest 2018* ar daudzveidīgu programmu. 23. maijā notika biedrības “Alus brālība” un “Baltic Beer Star” rīkotā Baltijas valstu alus un iesala dzērienu zinātniski praktiskā konference “Alus – mūsu nacionālais produkts” / “Baltijas valstis kā alus garšu MEKA”, kur piedalījās aldarji no Igaunijas, Latvijas un Lietuvas. Latvijā kopumā ir 35 alus darītavas.

Alus darītava “Malduguns” (SIA *Kooperatīvs*) pagājušajā gadā strādāja ar 278 256 eiro apgrozījumu, kas ir par 66,4% vairāk nekā iepriekš. “Vecajās telpās ražojām aptuveni 4 t mēnesī, bet tagad jaunajās telpās sasniedzam vismaz 12 t produkcijas mēnesī,” informē uzņēmuma līdzīpašnieks un valdes loceklis Valdis Jansons. Alus lietojoties tiek realizēts Latvijā, bet ārvalstīs – viesnīcu un restorānu (*HoReCa*) segmentā.

SIA “Zaļā josta” rīkotajā konkursā “Tirai Latvijai!” 91 352 bērni un jaunieši no Latvijas 379 izglītības iestādēm savākuši otrreizējai pārstrādei 1049,307 t makulatūras. Par katru nodoto vienu tonnu viņi saņēma 5 kg tīra papīra.

Īsziņas sagatavojusi **Valija Berkina**

SĒRAS

Mūžībā aizgājusi
DVF Halifaksas nodaļas Vanadzē
HELĒNA VEIPS

Dzimusi 1920. gada 2. martā Latvijā,
mirusi 2018. gada 17. maijā Rēzeknē, Latvijā

Viņu piemiņā paturēs
DVF Halifaksas nodaļas Vanagi un Vanadzē

NEKROPOLE
PERSONU, NOTIKUMU UN KĀPU KULTŪRVĒSTURISKA ENCIKLOPĒDIJA

Aicinām atbalstīt virtuālo enciklopēdiju *Nekropole.info* arī materiāli, veicot mērķa ziedojumus.

Šis ir unikāls projekts, kuŗam nav analoga pasaulē.
Mēs tveram pasaules aizejošo vēsturi, par centrālo asi,
ap kuŗu viss griežas, liekot Latviju.
Tas varbūt ir ambiciozi, bet – kuŗš gan darīs, ja ne mēs paši?!

www.nekropole.info!

